

POSTI
KÄYKÖS-
LEHTI
7/1992

TÄHEKE

ISSN 0134-2266

1992

3

...ÖHUS ON
KEVADET
TUNDA...

Barbie

Hullo, armsad sõbrad!

Seekord räägin ma teile päris esimesest Barbie' st.

Esimesel Barbie' l on seljas tore baleriinikostüüm: sinine läikiv trikoo, tüllist seelik ja jalas balletikingad. Ta armastab tantsu nagu kõik väikesed tüdrukud ja võib koos teiega tantsida kasvõi seitsmendasse taevasse, unustades kõik muu ümberringi.

Loomulikult ei saa ta terve päev ringi käia balletikostüümiga. Esimesel Barbie' l on veel mõned ilusad riided sarjast «Minu esimene mood». Need on kenad ja kerged rõivad, just parajad kanda kevadpäkseliste ilmadega.

Ta paneb need selga siis, kui läheb parki jalutama või koos Keniga jäätisekohvikusse. Esimesel Barbie' l on ka vihmamantel, sest tujukate kevadilmadega ei tea kunagi, millal seda võib vaja minna. Sellesse rõivakomplekti kuulub nii sportlikke kui pidulikke rõivaid. Neid kõiki näete ka pildil.

Usun, et kõik tüdrukud tunnevad mind nüüd juba üsna hästi. Seepärast on mul teile ettepanek: kirjutage mulle kiri, milles tutvustate ennast. Parem kirjad avaldatakse ajakirja «Täheke» kirjade leheküljel. Kaksteist õnnelikku saavad endale esimese Barbie.

Tõnu Seero Talvemuinasjutt

Illustreerinud VIIVE NOOR

Lapsed tegid õuele kaks lumememme. Ühele sidusid nad rätku pähe, teisele torkasid mütsilotu peanupule. Kui lumememmed valmis said, imetlesid lapsed natuke aega oma kätetööd ning jätsid siis lumememmed isekeski.

Lumememmenoormehel hakkas igav. Ta kiikas oma süsimustade silmadega lumememmeneiu poole.

«Ta on ilus!» ohkas ta ning oligi armunud.

Mõne päeva pärast võttis lumememmenoormees julguse kokku ja kõnetas lumememmeneidu.

«Tule mulle naiseks,» palus ta, «ma annan sulle pool lumeriiki.»

«Ja mina sulle teise poole,» vastas lumememmeneiu. See oli tema jah-sõna.

Nende luuad vajusid kui imeväel ning sulasid külmaks soojaks suudluseks.

Lumememmenoormees ja lumememmeneiu elasid mitu kuud õnnelikult. Inimesed käisid neist mööda ning naeratasid sõbralikult. Lumememmede armastus soojendas külmal talvel inimeste südameid.

Ühel päeval aga, kui lumememmeneiu õuel mängivaid lapsi vaatas jäi ta nukraks.

«Meie sinuga ei saa kunagi lapsi,» ütles ta kurvalt lumememmenoormehele ja puhkes nutma.

Ei suutnud teda lohutada lumememmenoormees ega päikegi, kes üha soojemaid kiiri maa peale saatis.

Lumememmeneiu nuttis ja nuttis ning tema pisarad langesid maale. Maa oli tema taskurätt. Ühel päeval polnud lumememmeneiust enam järel muud kui kiiresti kokku kuivav loik.

Kõike seda nähes tahtis lumememmenoormehe süda valust lõhkeda. Pisarad purskusid ta silmadest, kätest ja jalgadest. Varsti oli ta oma kallimale ahastades järele läinud.

Igal kevadel võib kusagil näha kahte kõrvuti asetsevat vee-loiku, mis päikese käes kiiresti kuivavad. Need on õnnetud lumememmed, kes teineteist väga armastasid.

Kraaps ja

HELJO MÄND

ÜKS KORD ÜKS ON ÜKS,
ÜKS PLUSS ÜKS ON KAKS.
MILLAL ÜKS VÕI KAKS?
LAPSE PEA ON PAKS.
SULEPEA ON MUST,
IGA NUMBER MUST,
IGAST NUMBRIST TULEB
JUURDE IGAVUST.
PISIKESED PILDID
VÄRVIPLIATSIS,
TEE VAID KRIIPS JA KRIIPS
JA RÕÖMUS KRIIPSASSII.
KUI SA TÕMBAD KRIIPSU,
TÕMBAD KRIIPSU-KRAAPSU,
PILDIPOISS TEEB SULLE
TEREJALGSE KRAAPSU.
AGA KUI SUL SÜSI
LÄHEB KATKI PRIKS,
TULEB TÜDRUKUL
VÄLJA KOLE KNIKS.

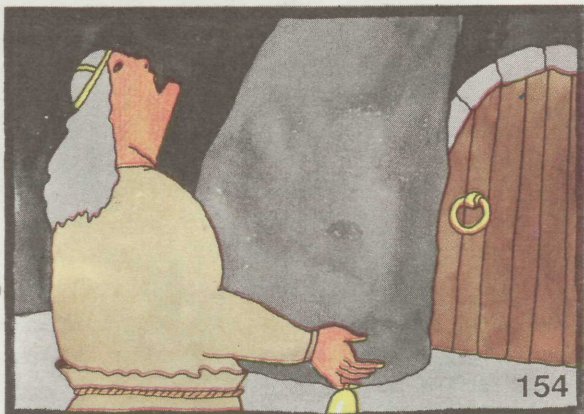
$$1 \times 1 = 1$$
$$1 + 1 = 2$$

kniks

KALJU SAABER

Väiksema VADA

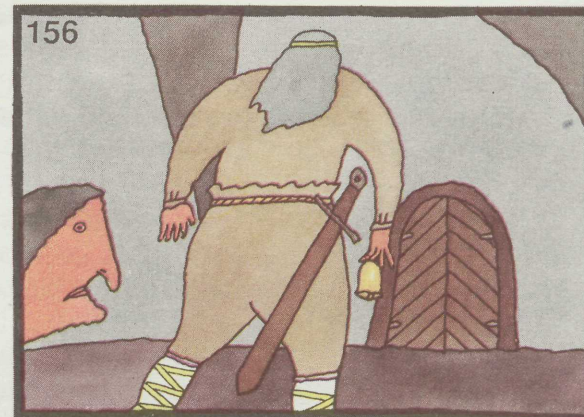
APPI, MA KUKUN! SEE ON NABA. LUBA, MA VÕTAN KÜP-
SIST JA SOKUT. MA EI KUKUGI, VOT. SEE EI OLE NABA.
SEE ON PUNU EHK KÕHT. MA VÕTAN VEEL KÜPSIST JA
SOKUT, EKS? AITÄH MINU KÄTTE — SEE ROOSA VIH-
MAUSS. VOT. MÕMÖHH.

Emä õpetuse järgi rüüpas Kalevipoeg jõu-
duandvat jooki ja viskas kaljurahnu vastu sala-
kambri seina.

Seinad varisesid maha. Põrgu vanaeit küsis
Kalevipojalt kellukest endale.

Kalevipoeg küsis, kas peretaat on kodus. Sei-
nas märkas ta üht salau.

Suurema

KALJU SAABER

Mis kell algab ZORRO ja TELL? Intud ja kauboikad on mõn-
nad. Krimka on kihvt — HOLMES ja MISS MARPLE ja POIROT.
Stalin oli loll, koll mis koll. Molotov ja Ribbentropp — suhu
pandi neile tropp. LEELO, LEELO. Näts ei ole nali ja limps ei
ole kali. «Toyota», «Volvo» ja «Citroën». . . Maanteemuhk on
kõige äkam, vaba Eesti kõige päkam. LEELO, LEELO.

PADA

Lapse soov

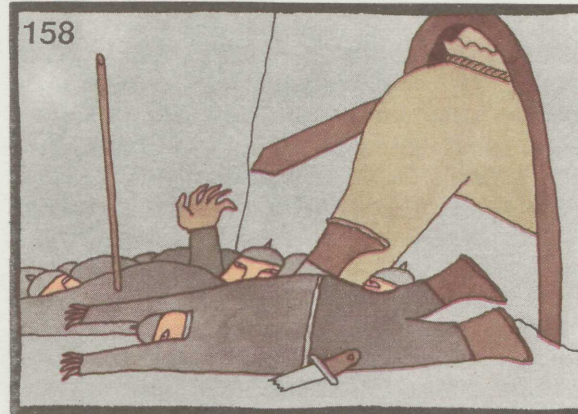
MILVI PANGA

«KÄRBSENÄPP, KÄRBSENÄPP,
NAPSA NOKKA TEDRETÄPP,
PESSA POEGADELE VII!»
LINNU VASTUS KÕLAB NII:
«HÜVA NÕU SUL ANNAN HÄÄGA.
PESE VEEGA, HÕÖRU JÄÄGA.
KUI EI AITA, TAHAB JÄÄDA,
VÕTA KIRIVAIKU HÄÄD JA
SELLE KÜLGE JÄÄB NII NÄPP
KUI KA VÄIKE TEDRETÄPP!»

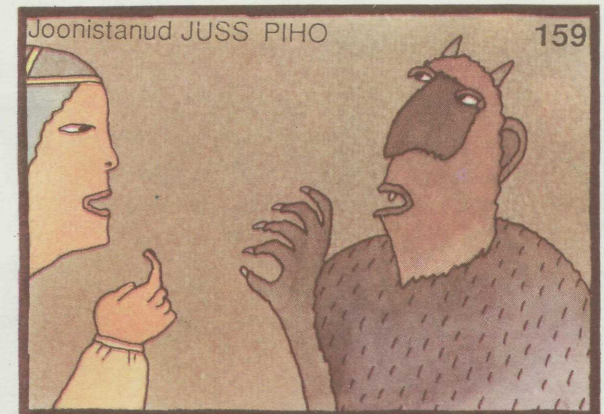
Illustreerinud VIIVE NOOR

Uks kargas kärinal lahti ja välja tormasid Sarvi-
ku kõige kangemad sõdalased.

Varsti olid vaenlased viimse meheni põrandale
põrmu paisatud.

Sarvik-taat pidi nüüd ise Kalevipojale vastu as-
tuma. (Järgneb)

Märts

MILVI PANGA

VEEL VIIVITAMISI
TIHANE TIKSUB.
LOMBID VEEL JÄÄS
JA PURIKAID RIPUB.
KUID PEAGI, PEAGI
ON LUMELAGU,
URVALÕHNASEID TUULI
TEDRETÄPPIDE JAGU!
ON TÕTT JA RUTT
JA SUURED VEED.
MÄRTS, MEHIKE, KÕIKE
MÄNGELDES TEEB.

Illustreerinud HELDUR LARETEI

JAAN RANNAP

Tuisk

Mart ärkab möllust akna taga. Akna taga unatakse, ulutakse, vuhistatakse ja vilistatakse. Aga kes seda teeb, ei ole näha. Õu on justkui valges pimeduses.

Noh, Mart tunneb undaja-vilistaja nägematagi ära. Nüüd on siis tulnud see, millest vanaisa on rääkinud: tõsine veebruarikuu tuisk.

«Vanaisa, kas välisuks on juba kinni tuisatud?»

Ükskord ammu oli niisugune asi juhtunud. Tuisk oli vanaisa maja ukse ette räästani ulatuva hange kokku kandnud. Vanaisa oli siis

toaknast õue pugunud ja ukse lahti kaevanud. Kuid nüüd lähevad Mardi lootused luhta.

«Idakaare tuisk, ega see meie ust kinni mata,» ühmab vanaisa. «See pühib trepiesise just puhtaks.»

Vanaisa hääletoon teeb Mardi valvsaks.

«Vana, kas sa tuisu üle ei rõõmustagi?»

Vanaisa kõverdab suud.

«Mida siin rõõmustada. Kaevuraja ajab umbe, poetest ma parem ei räägigi. Päeva paar oleme nüüd teistest inimestest ära lõigatud.»

Sadas lund.

Lapsed voolisid lumest kujusid.

Mall voolis päkapiku. Ats voolis kassi. Ott voolis jänese.

Koer vaatas seda huviga pealt. Lumetähed liuglesid tema pähe, kuid koer ei raatsinud ära minna.

Sadas laia lund.

Mall sai valmis päkapiku. Ats sai valmis lumekassi. Ja juba lõpetas Ottki oma lumejänese.

Sadas laia, laia lund.

Kelle kuju on kõige ilusam? Lapsed hakkasid lumekujusid hindama.

Tuli välja, et kõik olid ilusad. Lumepäkapikk, lumekass ja lumejänese. Aga, — oi, kõige ilusam oli ju lumekoer! Kuid kes siis lumekoera tegi? Mall voolis päkapiku. Ats voolis kassi. Ott jänese. Ent nüüd seisis seal veel neljas kuju — lumekoer, kes oli kõige ilusam! Kes selle lumekoera voolis?

Lapsed ei osanud ära mõistatada, nad muudkui vaatasid ja imestasid. Kuid järsku lahendas lumekoer ise selle mõistatuse: ta hakkas end raputama. Ta raputas nii, et lumi aina tuiskas ning siis liputas koer korraks saba ja jooksis minema.

Mardi nägu lööb särava. Teistest inimestest ära lõigatud! Nad on siis ju nagu üksikul saarel. Väikesel üksiku! saarel keset valgelainelist mässavat merd. Merehädalised kutsuvad pudelisse pandud kirjaga abi. Kuidas peaksid need teiste inimestega ühendust võtma? Mart surub nina vastu akent ja vaatab üle peenra-maa kihutavaid lumekeriseid. Seda asja peaks õues uurima.

Esimest korda elus saab Mart aru, kui hea on ülestõstetud kasukakrae, millele veel sall peale on seotud. Õhus vihisev lumepihu sunnib silmi

sulgema, aga krae vahele lumi ei pääse.

Vana vahtra küljes on lindude toidumaja. Tavaliselt sädistavad selle ümber tihased. Nüüd pole ühtegi lindu näha. Ei ole pasknääri, kes käib tihaste toitu näppamas. Kuhu nad küll tuisu eest on peitu läinud?

Mart end tuisust hirmutada ei lase. Ta sumab vapralt läbi kaevuhange. Ja läbi puuriida-hange. Isegi kärü taha, mis õunapuu vastu püsti pandud, on vägev hang tekkinud.

Kui ka ise ühe hange teeks?

See mõte hakkab Mardile meeldima. Ta sum-

pab keset õue, seab selja vastu tuisu ja kükitab lumme.

Eks sa näe, jäävadki üle õue tormavad lumegojad Mardi selja taha pidama. Varsti võib Mart joosta tuppa uudisest teatama.

«Vanaisa, vanaisa! Ma tegin õuele hange. Tule vaata!»

Kaks meest, suur ja väike, astuvad akna alla. Aga Mardi hange ei ole enam. Tuul on jõudnud selle minema kanda. Ja uut teha Mart ei saa. Vanaisa ei luba teda enam tuisu kätte.

Kui lund sajab

IRA LEMBER

Pilvevati lugu

Elas kord poiss nimega Mikk. Ta oli tavaline poiss, aga ta ei uskunud seda, et pilved on tegelikult kõik paljas õhk, mitte vatt. Niisiis võttis ta kilekoti ja läks vatti otsima. Ta kõndis rõõmsalt ja nägi ühte ilmatu suurt redelit. Korraga ütles üks hääl, et kui Mikk tahab pilvevatti otsida, siis tuleb mööda seda redelit üles ronida. Mikk roniski. Siis, kui redel otsa lõppes, vaatas ta alla ja nägi, et on juba pilvedest ülegi roninud. Mikk hakkas pilvi kotti panema, aga võta näpust! Pilved olidki paljas õhk. Mikk läks koju ega tahtnudki enam pilvevatti otsida.

Liisi Viljalo, Kauksi 9–kl. Kooli 4. klassi õpilane

Kuidas saada head hinnet

Kui mina oleksin õpetaja, siis paneksin ma õpilastele hindeid vigade arvu järgi. Kui õpilane ei tee ühtegi viga või eksib ühe korra, paneksin hindeks «ühe». Kui töös on kaks viga, siis hindeks «kaks». Kolme veaga paneksin «kolme» ja nii edasi. Veerandi lõpus liidaksin kõik hinded kokku. Väiksema hindega õpilasi autasustaksin kulude kokkuhoiu eest.

Virge Neilinn, Rapla 1. Keskkooli 4.a klassi õpilane

Pliiats, kes ei tahtnud pinalis olla

Täna ma räägin pliiatsist, kes ei tahtnud pinalis olla. See polnud sugugi tavaline pliiats, tal olid nimelt jalad all. Ja ta ei püsinud üldse pinalis. Ta jooksis kogu aeg minema. Ükskord oli pliiats jälle kadunud. Leidsin ta lõpuks riiulilt, ta oli seal ühe raamatu ära sodinud. Panin pliiatsi pinalisse ja surusin kaane kõvasti kinni, et ta sealt välja ei saaks. Aga pliiats juba kõndiski põrandal. Ema tuli koju ja küsis, miks ajalehed on kõik ära soditud. See oli jälle pliiatsi töö. Panin ta uuesti pinalisse ja seekord ta sealt enam välja ei pääsenudki.

Liina Valt, 3.klassi õpilane

Detsembrikuu vastuste põhjal leidsid endale omanikud 12 imekaunist ballikleidist Barbiet. Loosiõnne peavad tänama EVELYN VAHTER Pärnumaalt, LAURA VOU Valgamaalt, KAIE NELLIS ja KRISTA ARGE Saaremaalt, AIRIKA TOPS Viljandimaalt, KÄTLIN SINILIND Võrumaalt, LEELO LOIT Harjumaalt, JAANIS EIN Rakverest, MARTIN MOISTUS Lääne-Virumaalt, PIRET AESMA Paidest ja KAARIN RATAS ning HÉLGE REIER Tallinnast.

Üks päev koo

HOLGER PUKK

Eesel astus kips-köps mööda teed. Hea oli minna, sest keegi ei sundinud. Keegi justkui kutsus. Ühel teeristil pööras ta paremale, teisel vasakule, kolmandal läks otse edasi. Vahepeal ampsas pervelt rohtu, kustutas oja ääres janu. Ja jälle oli tee jalge all.

Vaata, vaata! Missugune kõrge ja ümmargune maja! Müts peas. Mütsi küljes käivad tiivad ringi.

Koer lontsis vastu. Eesel küsis: «Mis maja see on?»

Koer haukus lahkesti: «Veski. Seal tehakse teradest jahu.»

Eesel astus uudishimulikult edasi. Kuula, kuula! Vastu veereb pikk maja. Aknad ees, rattad all. Ise uriseb kogu aeg.

Tihane istus oksa peal. Eesel küsis: «Mis elukas see on?»

Tihane vilistas: «Autobuss. Veab inimesi ühest kohast teise.»

Eesel kõpsis õnnelikult edasi. Näe, näe imelugu Suur kari inimesi. Kõik peaaegu paljad. Laia vee ääres liiva peal pikali. Mõni solberdab lainetes. Lammas pügas kadakate vahel rohtu. Eesel päris: «Miks need inimesed seal on?»

Lammas määgis: «Puhkavad. Võtavad päikest. Ujuvad.»

Eesel kappas edasi. Ja nägi aina niisugust, mida ta enne polnud arvatagi osanud.

Pikkamööda hakkas eesel tundma,

Peremaeesli elust

Illustreerinud RAIVO JÄRVI

et keegi teda sunnib. Enam polnud nõnda, et ristteel pöörad, kuhu tahes. Ikka pidi ta just nimelt sinna või tänna keerama.

Eesel vaatas taha. Kas peremees? Või perenaine? Ent kumbagi polnud näha. Imelik lugu! Kuid sund oli tugev. Või oli see uutmoodi kutse? Oli mis tahes, aga meeldiv see oli. Ja eesel laskis end tollest meeldivast juhtida.

Astus, astus. Viimaks märkas, et kodukoppel paistab.

Peremees oli koplivärvavas vastas. Tõmbas eeslile rihmaga mitu sirakat üle turja. Ise kurjustas: «Või sina nõkerdad värvava lahti ja lased jalga! Ma sulle näitan!»

Jälle vihises rihm ja hammustas valusasti eesli 'audjat.

Peremees pani värvava kõvasti kinni. Minnes ähvardas eesli tänaseks ilma veeta jätta.

Aga eesel ei tundnudki, et turi kipi tab. Ei kartnud, et peab janusse jääma. Eesel toetas pea kopliiaia latile. Vaatas üksisilmi tee poole. Silmade ette ilmusid tiibadega veski, pikk urisev autobuss, liiva peal lebavad paljad inimesed. . . Tal oli ütlemata hea olla. Ta lihtsalt pidi kepsutama. Nii oli ta viimati teinud kauges-kauges lapsepõlves. Siis, kui ta esimest korda koos emaga tallist välja senitundmatusse koplisse kappas.

Kirjasõbrad

ELE PILLESSON, 12a.
EE2111 Lääne-Virumaa
Uoja sjk.
Huvid: muusika, lugemine.

KATI HAARAKALJU, 10a.
EE0902 Tallinn
Saue
Tule 3—58
Huvid: laulmine, joonistamine, aeroobika, kommpaberid.

RIVO HALJASTE, 12a.
EE2900 Viljandi
Kastani 24
Huvid: margid, sport, joonistamine.
Olen 155 cm pikk, hallide silmade ja tumedate juustega.

MARII ALTMANN, 9a.
EE3678 Pärnu maakond
Lõpe sjk.
Huvid: sport, lugemine.

MEELIS LAND, 8a.
EE2885 Viljandi maakond
Tänassilma sjk.
Huvid: sport, nätsupaberid.

MARKO KÖBAS, 11a.
EE2400 Tartu
Lemmatsi 20—3
Huvid: sportmängud, kogun välismaiseid joogipurke.

KERSTI LAANISTE, 11a.
EE2823 Järvamaa
Järva-Jaani sjk.
Tamsalu tee 1—14
Huvid: kleepsud, joonistamine, margid, sport, muusika.

Nalju
Kogunud GUIDO ILVES

Õpetaja: «Miks sa nii hilja kooli tuled?»

Õpilane: «Isa vajas mind.»

«Kas õde ei saanud sind asendada?»

«Ei!»

«Miks?»

«Isa andis mulle peksta.»

Kaheksa-aastane poiss teatab isale: «Marek ütles täna õpetaja kohta väga inetu sõna.»

«Mis ta ütles?»

«Sa ei luba mul ju inetuid sõnu tarvitada. Sina ütle kõik need sõnad, mida sa harilikult kasutad. Mina siis kõhatan õige koha peal.»

Illustreerinud HILLAR METS

Isa saabus komanderingust.

«Noh, poiss, miks sa nutad?»

«Ema lõi mind.»

«Ära sellepärast küll nuta. Homsest peale nüpeldan sind ise.»

Lo, 9a.: «Tahan õppida ilusti käituma ja käima. Tahan juurde saada julgust.»

Piret, 9a.: «Tahan saada kenaks preiliks.»

Liis, 11a.: «Tahan saada mannekeeniks. Selles ametis peitub kõik, mis naisele vaja.»

*

«Enelini» moekool töötab juba kolmandat aastat. Palju siia õpilasi vastu ei võeta. Aga neid vähe-
 seid õnnelikke on näinud vist küll kõik moehuvili-

enelin

sed. Esinemas vanalinnapäevadel, telesaadetes, moedemonstratsioonidel. Kõige vanemaid õpilasi on näinud koguni Pariis!

Pariis. . . Teadagi, tee sinna on õige pikk. See lookleb läbi õppimiste ja treeningute. Läbi suurte raskuste.

Mõni ehk arvab, et mis viga mannekeen olla. Kui näoke on kena, võib kohe ilusad riided selga panna ja neid siis rahvale näidata. Tegelikult välisest ilust ei piisa. Mannekeer peab oskama ka kaunilt liikuda. Ta peab olema ka sisemiselt kaunis. Kõik olgu tasakaalus. Seepärast teebki õpetaja Kai Ilp koolitulistele selgeks: tulevasel mannekeenil ei ole kunagi riided kortsus või pea pesemata. Tulevasel mannekeenil on ikka naeratus näol.

«Enelini» moekooli kõige nooremad, 8–10-aastased, kogunevad üks kord nädalas, laupäeviti.

Birgit: «Meil on siin igasuguseid tunde. Õpime isegi kõndimist. Õpetaja Karita Hommik käskis liikudes selja sirge, rinna ees ja pea püsti hoida. Nii ei olegi lihtne käia, sest samal ajal tuleb end veel vabalt tunda. Varem olime hoopis lohakamad. Suuremad õpivad käimist, kõrged kingad jalas. Nad on juba täitsa daamid.»

Kersti: «Veel tegeleme aeroobikaga ja võimlemisega. See muudab meid painduvamaks.»

Birgit: «Dietoloogia tundides saame teada, milliseid toite ja kuidas süüa, et püsiksime terved ja saledad. Näiteks kõlbab pärast torti kapsaleht, siis ei tule magusast kaalu juurde.» Aga kosmeetik on esialgu õpetanud, et nii noorelt me end jumestada veel ei tohiks. Jumestamist õpime siis, kui vanemaks saame.»

Lisaks räägitakse «Enelini» tüdrukutele muidugi moest. Ja kindlasti kuulub tunniplaani prantsuse keel. On see ju rahvusvaheline moekeel ja iga endast lugu pidav neiu peab võõrkeeli oskama.

Ning veel üks asi, mida igaiüks peab teadma — need on kaunid lauakombed. Neidki saab koolis õppida, kenade linikutega kaetud lõunalauas. Sõõmise ajal peab igaiüks end väga viisakalt üleval pidama — peene neiu kohaselt. Õpetajad ütlevad selle kohta, et hea maitsega tuleb end harjutada juba noorest peast.

enelin

Foto: TOOMAS KONGI

*

«Enelini» moekooli ei mahu igaiüks. Kaunid tahavad olla ometi kõik neiu. Lohutuseks arvas proua Ilp: enda kallal võib ka ise tööd teha. Olge viisakad ja naeratage võimalikult tihti. Kui tuju siiski paha või riided kitsaks kipuvad jääma, tõmmake ketsid jalga ja minge jooksma. Nii ununeb halb tuju ja kaovad kilodki. Järele jääb rõõm. Rõõmus ning kena käitumisega tüdruk on alati kaunis.

Ingrid Renser

enelin enelin enelin enelin

Kaaren Kaarel külmetas liuväljal uisutades ning sai nohu.

«Rumalad inimesed — uisutavad väljas külma käes,» arvas Kaarel, «koridori kivipõrand on ju niisama kõva ja libe kui jää.» Panigi uisud alla ja proovis vasaku jalaga hoogu lükata. Uisud aga keeldusid paigalt nihkumast ja Kaarel kukkus hoopis noka otsa muhu.

Istus siis vaene muhkus ja nohune Kaarel kodus nurka ja asus tarkadest raamatutest järele uurima, milles viga oli.

Nõnda ta saigi teada, et

uisutades sulab uisu ja jää vahele veekiht. See tekib sinna uiskude rõhumisest ja on nende libisemisel niisama oluline kui õli, mis paneb igasugu masinad kergemini liikuma.

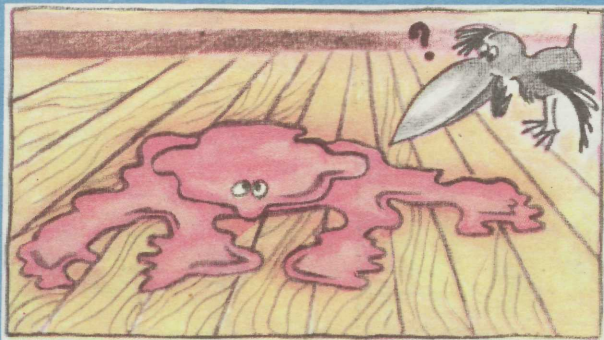
Raamatutel oli aga vee kohta veel mõndagi huvitavat teatada.

Näiteks seda, et on olemas läbipaistmatut vett ja läbipaistvat rauda. Aga tööpoolest: ega mere või ookeani põhja ju ei näe. Vesi nagu enamuse muidki aineid on läbipaistev ainult õhukese kihina. Ookeanide põhjas on aga lõputu õõ, sest isegi päikesekiired ei suuda nii sügavale piiluda.

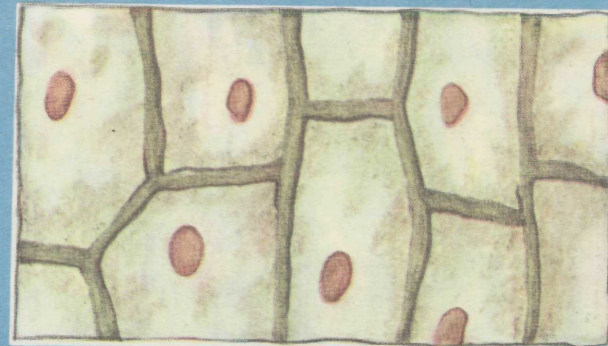

Hoopis ootamatu on aga see, et läbi võib paista isegi imeõhuke raudplaat. Meie sajandil õnnestus ühel teadlasel niisugune plaat teha ja see paistis läbi nagu akraklaas.

Üks raamat rääkis Kaarlile hoopis naljakat asja: vett pidada leiduma ka igas kõrralikus kaarnas ja inimeses, ning veel õige rohkesti. 40–kiloses poisis olla vett peaaegu 35 kilo. Kaarel hämmastus: «Miks siis inimesed või kaarnad ei voola mööda põrandat laiali nagu kissell?»

Tark raamat andis selgitust, et oluline pole niivõrd see, MILLEST asi on tehtud, vaid KUIDAS see tehtud on.

Illustreerinud HELI VEIGEL

Seepeale uuriski Kaaren mikroskoobi all nii liha- kui kurgitükikest ja nägi, et mõlemad koosnevad pisikestest vedelikuga täidetud rakukestest. Rakul on kest, mis seda ümbritseb ega lase vedelikul laiali voolata. Selle poolest on nii kurgid, kaarnad kui inimesed ühte moodi.

Ka jämedad puutüved koosnevad sellistest rakukestest. Nende sees pole muidugi nii palju vett kui kurgis. Kuid päris kuivad pole isegi ahjuhalud kunagi. Just neis leiduva vee tõttu võib ahjust põlemise ajal praksumist kuulda. Siis muutub vesi halgudes auruks. Aur ei mahu aga enam pisikestesse puidurakkudesse ära ja, praksatusega kesta purustanud, tungib aur rakust välja.

KUMMITUSE-

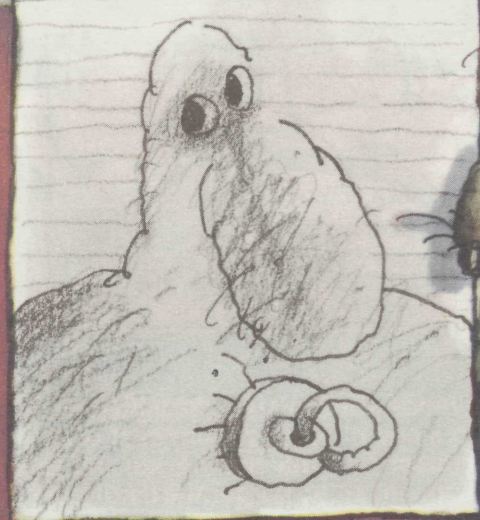
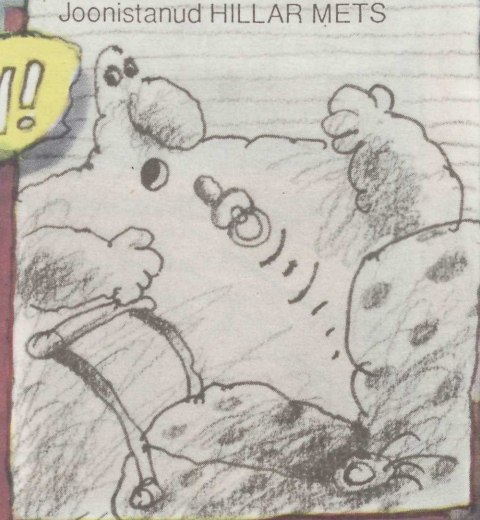
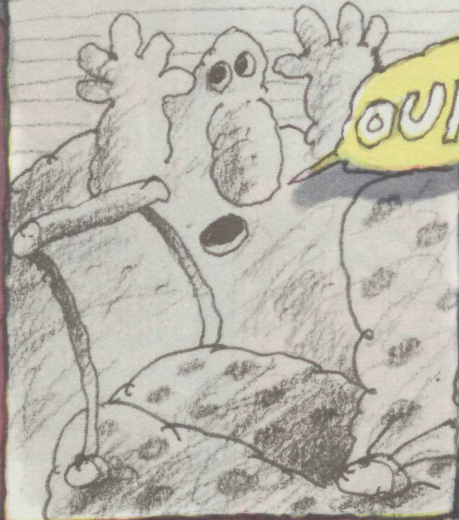
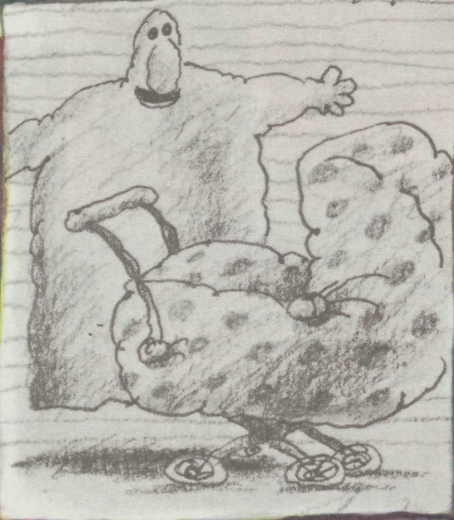
4

OUH!

Kummituse-onu on hämmastunud. Nii palju inimesi ja mitte keegi ei karda teda. Küll püüab ta ühele või teisele möödakäijale hirmu teha, aga ei midagi. Ja siis näeb ta lapsevankrit. Titt ikka ehmub. . .

TURBO

Joonistanud HILLAR METS

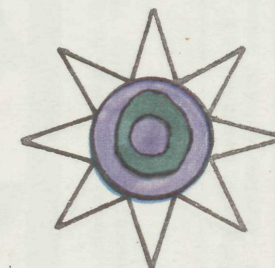
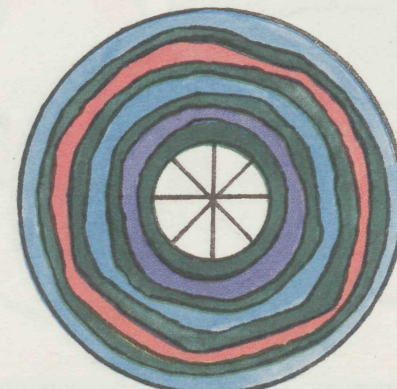
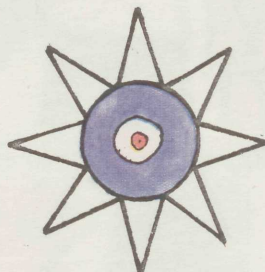
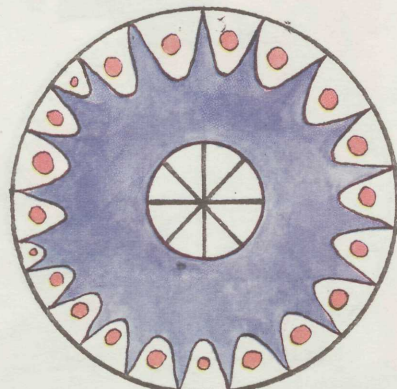
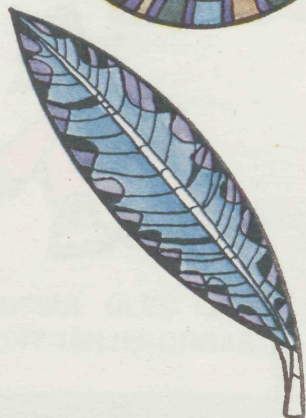
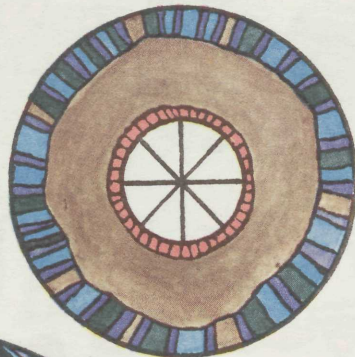
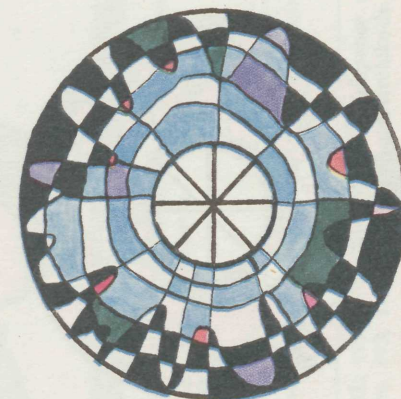
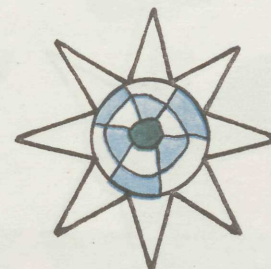
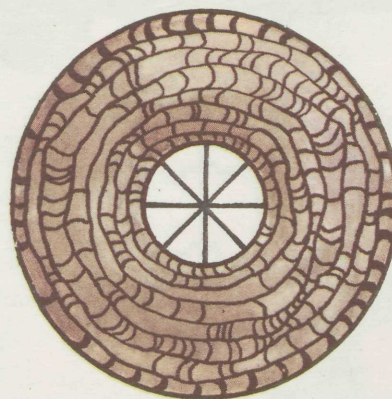
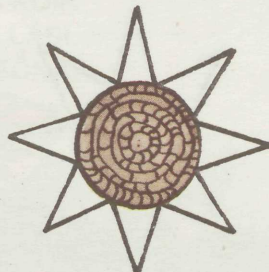
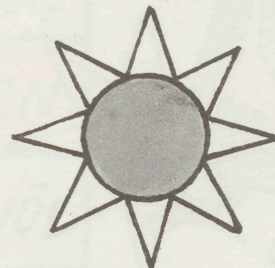
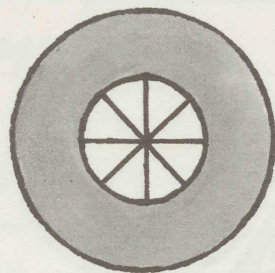
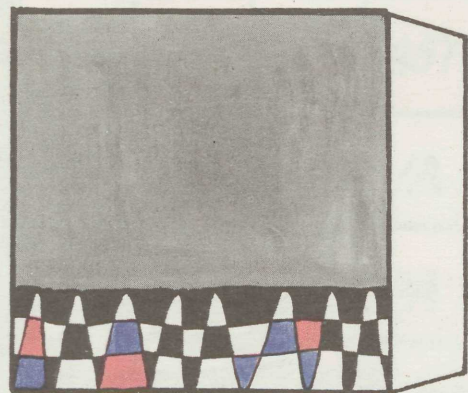
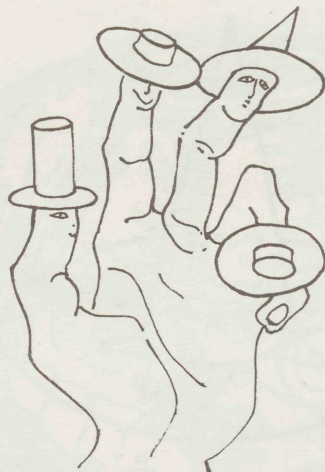
ACS

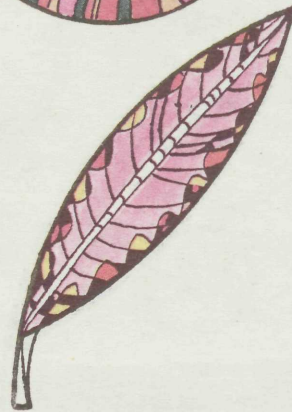
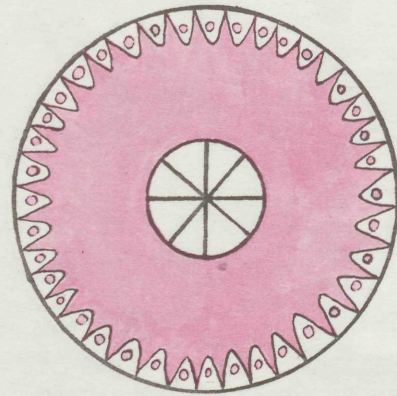
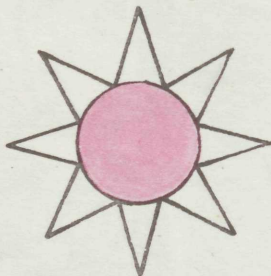
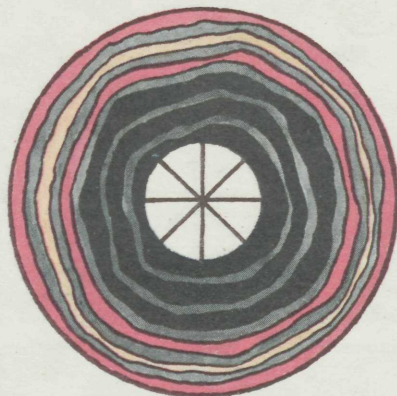
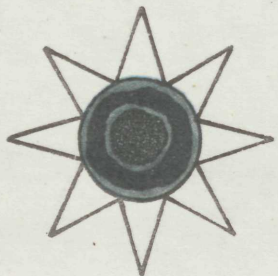
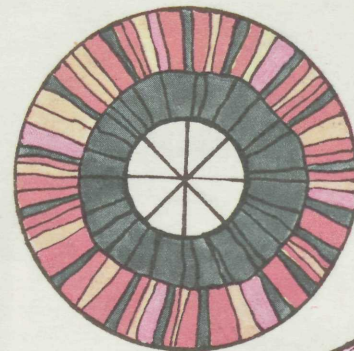
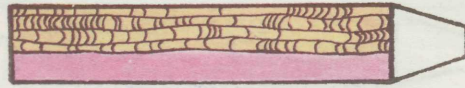
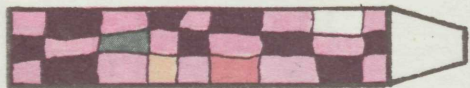
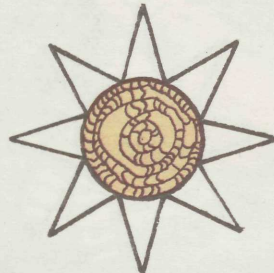
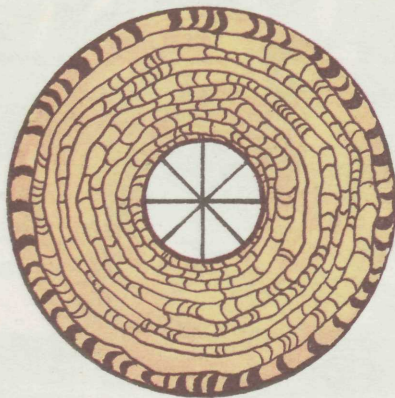
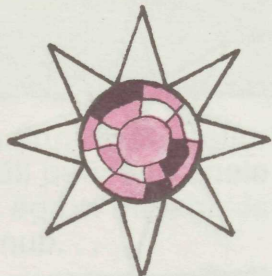
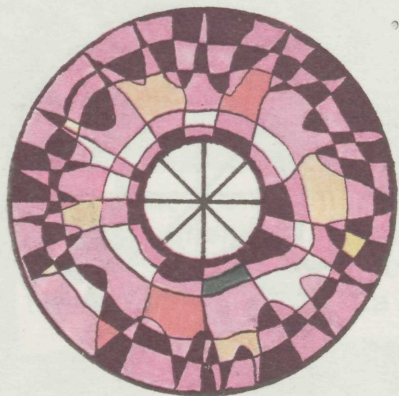
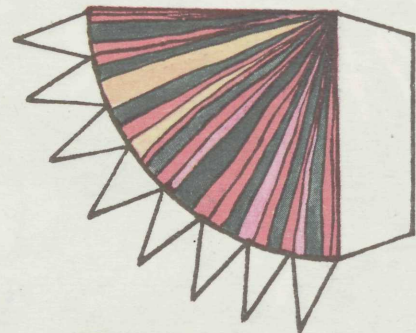
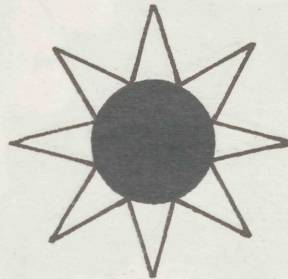
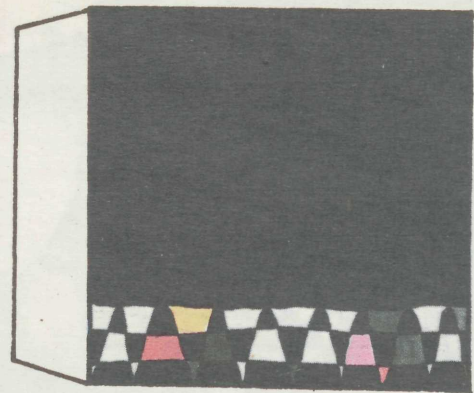
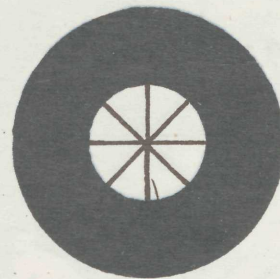
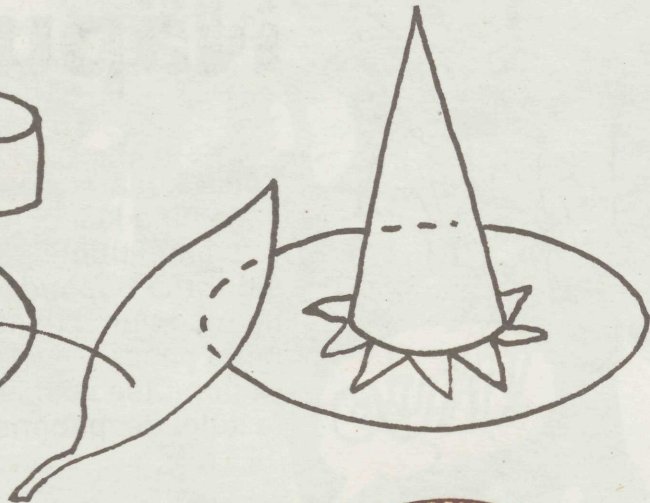
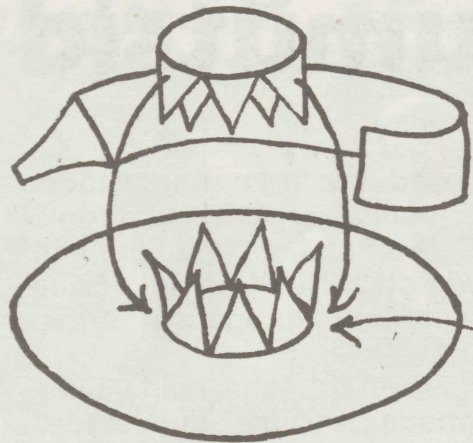
Näpumütsid

Joonistanud PIRET RAUD

Lõika kübarate osad musta kontuuri mööda välja ning kleebi joonise järgi kokku. Joonista oma näpuotstele silmad, nina ja suu. Mütsid torika näppude otsa. Nüüd on sul sõrmede asemel vahvad nukud, igaühel erinev müts peas.

Näpumütse võid ise juurde teha, neid väikesete sulgede, paberist lillede vms. kaunistada.

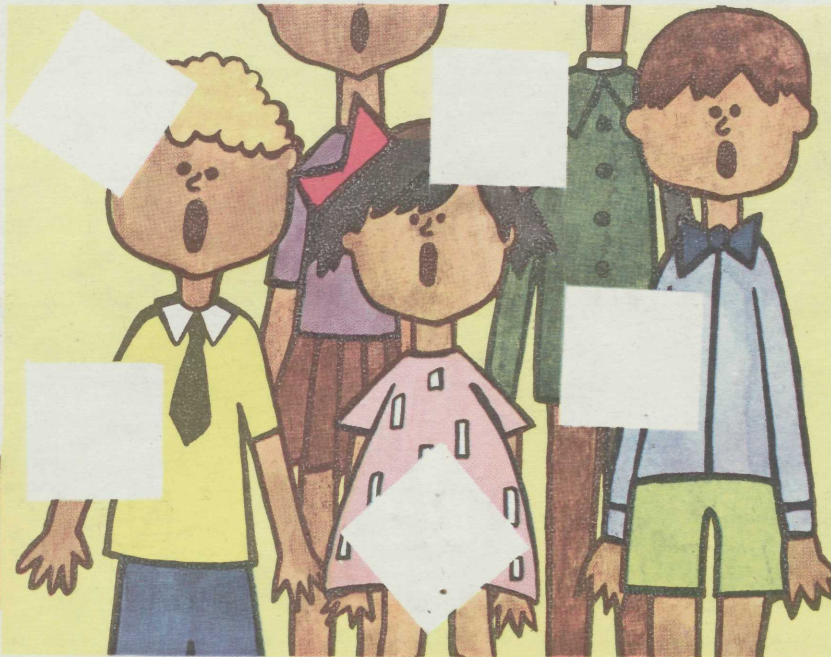
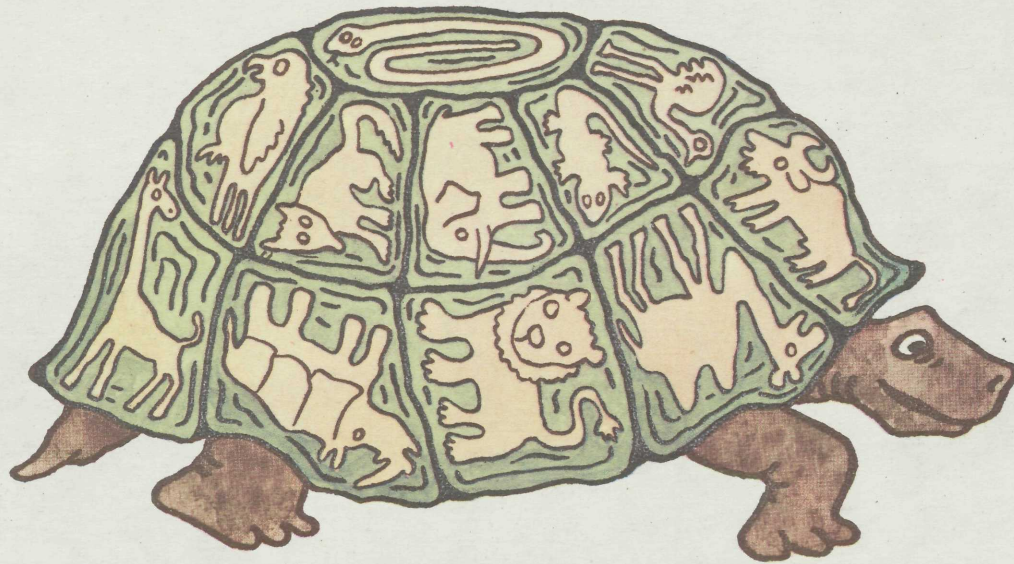
KUR	VA	KI	AST	MI
GA	PE	DA	VA	SUD
KAR	JA	ÄRA	DA	GI,
SE	HEA	EI	VIIM	EN
GA	SE	LA	AGA	VÕI

ALUSTA SILBIST «KUR» JA KÄI KÕIK
RUUDUD MALE RATSUKÄIGUGA LÄBI.
KOKKU SAAD ÜHE VANAŠONA.

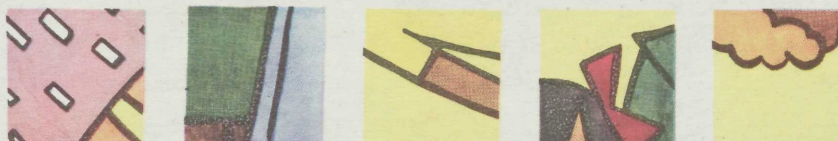

AITA ANTSUL ÜLES LEIDA
OMA KOHT JÄRJEKORRAS.

KES ON KILPKONNA SÕBRAD?

LEIA PILDIST VÄLJA LÕIGATUD RUUTUDELE ÕIGED KOHAD!

Joonistanud KURTI VOOL

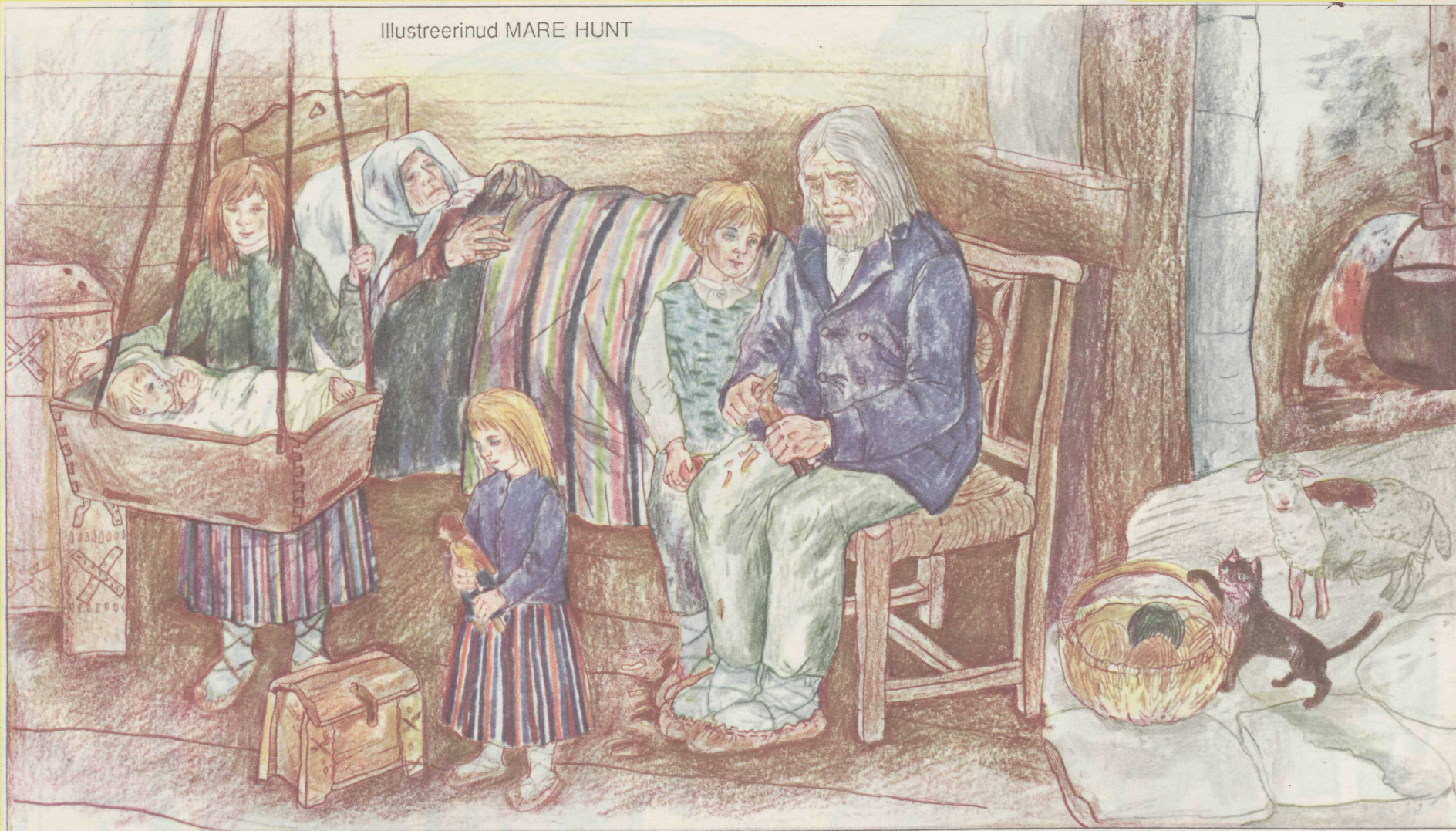
Lasteajakiri «Täheke» nr. 3, 1992. Ajakiri asutatud jaanuaris 1960. Ilmub kord kuus. Toimetuse
address: Tallinn EE0109, Pärnu mnt. 67-a. Toimetuse käsikirju ei tagasta.

Esikaanel HILLAR METSA joonistus.

Telefonid: peatoimetaja E. Mardj 681495, vastutav sekretär V. Variksaar 681497, vanemtoimetaja J. Rannap 681-497, kunstiline toimetaja
J. Tammsaar 681-400, toimetaja I. Renser 681-496.

Laduda antud 31. 01. 1992. Trükkida antud 26. 02. 1992. Trükiarv 34 900. Ofsaipaber nr. 1. 60×90/8. Trükipoognaid 2. Arvestus-
poognaid 2,91. Tingvärvitommiseid 8,0. Tellimise nr. 493. Tallinna Ajakirjandustrükikoda, Tallinn EE0090, Pärnu mnt. 67-a.

Illustreerinud MARE HUNT

KUS TALULAPSED VANASTI MÄNGISID

TIIA TOOMET

IGAL POOL TOANURGAS. LAUA ALL. AHJU PEAL. AHJU TAGA. AHJU SEES. ÕUES. TOA TAGA. LOMBI ÄÄRES. AIDA SEES. LAUDA LAKAS. KARJAMAA VEERES. SUURE KIVI OTSAS. KÄNNU PEAL. LIIVAAUGUS. PÕÖSASTE VAHEL. RANNALAPSED MÄNGISID MERE ÄÄRES. METSAKÜLADE LAPSED METSAVEERES. TEEÄARSETE MAJADE LAPSED TEETOLMUS. LÕUNA-EESTI LAPSED MÄNGISID KÜN-

GASTE OTSAS JA ORUPÕHJAS. LÄÄNE-EESTI LAPSED MÄNGISID KADARIKUS. LAPSED MÄNGISID IGAL POOL, KUHU SUURTE INIMESTE PILK PEALE EI PAISTNUD, KUHU SUURTE INIMESTE HÄÄL KEE-LAMA EI ULATUNUD.

TALVEL MÄNGISID AGA KÕIK LAPSED REHETOAS.